

Prof. Hinko Uršič — šestdesetletnik

Cas hiti in drug za drugim vstopajo v krog šestdesetletnikov geografi iz predvojne šole pokojnega prof. Melika. Med njimi je za dr. Francetom Habetom, dr. Mavricijem Zgonikom in še za marsikom zašel nujno v ta krog tudi Hinko Uršič, profesor na gimnaziji v Tolminu. Ko smo mu iz uredništva sporočili, da bi se ga radi ob tej priliki spomnili v »Geografskem vestniku«, je v svoji znani skromnosti odpisal: »Dejal bi, da ne sodim v Geografski vestnik, saj sem bil k izvenšolskemu delu, razen v planinski organizaciji, vedno nekako prisiljen«.

Jubilant pa naj nam ne zameri, če se ga kljub temu tu z nekaj besedami spomnimo. Slovenska geografija v vseh teh povojnih desetletjih pač ni mogla in smela živeti samo od ozkega kroga vrhunskih znanstvenih kadrov v Ljubljani, temveč tudi od na žalost ne pregostega omrežja zvestih, prizadevnih, pa tihih in skromnih svojih delavcev na podeželju, še posebno v šoli, saj smo večkrat tudi na svojih zborovanjih zavzeli stališče, da ne gre ločiti nekake posebne »šolske« od »znanstvene« geografije. In med temi podeželskimi stebriči, brez katerih bi ljubljanski stebri težko ubirali svojo pot, je bil Uršič nedvomno eden najvztrajnejših, najzvestejših, saj smo ga srečevali na vseh naših slovenskih, pa tudi na jugoslovanskih zborovanjih. Ni seveda naključje, da je posebno pozornost vzbudil s svojim referatom na našem novogoriškem zborovanju leta 1966. Po poreklu Tolminec, ga je življenjska usoda z Gorenjskega, kjer je odrasel, v njegovi zreli življenjski dobi spet zanesla na Tolminsko. Tam pa je, kakor se vidi, krepko zrastel z zemljo in ljudmi. Da kot geograf tudi na probleme tolminske zemlje in njenega človeka ne zre z enostranskimi ljubljanskimi, temveč predvsem s tolminskimi, hkrati pa kompleksnimi geografskimi očmi, je mimogrede pokazal tudi v svojem članku »Od Breginja do Trebuše«, ki je izšel v julijski številki »Planinskega vestnika« leta 1971. Kljub daljavi in različno imenitnim potem nas torej geografje le pogosto spontano družijo kompleksni geografski pogled. Našemu Hinku zato želimo, da bi še dolgo zdrav delal v gornjem Posočju, enem od včasih malo pozabljenih obrobni delov slovenske zemlje.

Svetozar Ilešič